

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Letatur in uilla, & hortis suis constitutus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

DE AMORE CONIUGALI.
Terra bonis foecunda, & nulli obnoxia culpæ.
Hic tecum, hic coniux uita fruenda mihi est.
Ista senes nos fata manent. mors usq; uagatur
Improba. uis mortem fallere, uiue tibi.

LAETATUR IN VILLA

& hortis suis constitutus.

Hos ego ruricolamq; bouem, simamq; capellam
Quam lætor nitida luxuriare cute.
Diuitiæq; laris tenuis non se gnis asellus
Ut spondet multo plurima ligna foco.
Insultatq; solo, atq; ad herum lasciuior annis
Calcitrat, & posita lite recumbit humi.
Hac malo uix est foecundior ulla per hortos.
Atq; grauata suum quam bene portat onus.
Quam felix quam læta nitet Morusq; Pirusq;
Et dites ramos pondere uicta' grauat.
Has coniux scis has alieno è stipite gemmas
Trudere, adoptatas & bene ferre comas.
Hæ mites Pruni foetus, hæ fertile præcox,
Et multum nobis aurea mala ferent.
Seu Campanus ager, siue hanc dedit Africa pomum
Artifices hominum siue tulere manus.
Non grato sine honore ferret, sine diuite fructu,
Non sine cæruleis Azariola comis.
Has pueri cohibete, premat ne pampinus uuas.
Luxuries non hæc, non mihi tanta placet.
Illa placent plenis innixa Cydonia ramis.
Quantus honos mensis, gratia quanta manet.
Quæ biferis, quæ Sarnensi, quæ multa Volubris

Gloria, quas laudes Puteolana refert.
 Aut hæc, aut etiam nostris est maior in hortis.
 Alcynoi uincit noster agellus opes.
 His olim coniux opibus felicior ætas
 Aurea de factis nunc quoque nomen habet.
 Cum sua cuique satis, nec plus aliena placebant,
 Et pecus, et cultus cuncta parabat ager.
 Auro nullus honor, nullæque sine nomine gemmae.
 Non illo quisquam tempore adulter erat.
 Nec uagus errabat ueneris puer, aut mala doctus
 Vulnera, sed solas ille petebat equas.
 Siquando in pratis perrara ad festa puellæ
 Iungebant dociles rustica ab arte manus:
 His pudor hærebat fidus comes, ille monebat
 Qua se, quaque oculos arte mouere decet.
 Namque ferunt captos hominum pietate, relicto
 Tellurem diuos incoluisse polo.
 At uitia infernoque lacu, stygiaque palude.
 Horrendisque erebi delituisse cauis.
 Tunc felix hominum coetus, tunc nectaris amnes,
 Et fontes lactis, roborum mellis erant.
 Coelitibus simul immixti iuuenesque senesque
 Prandebant. uini non tamen usus erat.
 Una amor, atque pudor, una acumbebat honestas,
 Et uenus, et probitas, formaque iuncta simul.
 Hæc hominum fors dulcis erat, fors læta deorum.
 Hæc bona præstabat tunc habitatus ager.
 Prima erebo egressa est falso custode cupido.
 Illa fuit nostri prima ruina mali.
 Illa rudes animos curis infectis habendi,

DE AMORE CONIUGALI.

In scelus & pronas iussit habere manus.
Illa torum, thalamiq; faces uiolare iugalis,
Cognati & nullam sanguinis esse fidem.
Illa nefas, uetitumq; sequi, uetitoq; potiri
Suasit, & intinctas sanguine habere manus.
Hinc leuis ambitio Phlegethonte emerfit ab imo
Liuorq; exanguis, peruigilesq; doli.
Tum terras, coetusq; hominum, moresq; nefandos
Numina, & infamem deseruere locum.
Sola Venus teneri pastoris imagine capta,
Et coelo terras praetulit, & puerum.
Nec ruri contenta nouas migravit in urbes.
Illa dies miseris urbibus atra fuit.
Qua luxus, luxuq; malo coniuncta uoluptas
Intrauit castas desidiosa domos.
Hinc uitij genus omne caput, genus omne malorum
Sustulit, & regnis incubuere suis.
Nos ab nos urbes coniux procul esse iubemus.
Rura placent. luxus desidiose uale.
Simplicitas nos prisca inuuet, nos parca supellex,
Et facilis uictus, & sine sorde toga.

AD BACCHVM CONSECRATIO.

h Os statuit tibi Bacche lacus cum coniuge uates,
Accipe pacatus munera nostra pater.
Quod uatum pater es, profit mihi, profit & uxor,
Quodq; Ariadna tibi est, quodq; Ariadna mihi est.
Huc tua te Antiniana uocat cultissima nymphe,
Teq; manet cupido blanda puella sinu.
Te petit, exoptatq; tuos suspirat amores,